

Nr 586.

Av herrar **Liedberg** och **Persson** i Falla, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 220, angående uppställningen av riksstatens utgiftssida m. m.*

I proposition nr 220 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t begärt riksdagens yttrande angående vissa av föredragande departementschefen angivna grunder för uppställningen av riksstatens utgiftssida m. m.

Utredning angående ändrad uppställning av riksstaten har verkställt av riksräkenskapsverket och statskontoret, som i ärendet avgivit gemensamt utlåtande den 15 september 1933. Däri hava ämbetsverken framlagt förslag, avseende bland annat den budgettekniska behandlingen av automobilskattemedlen och totalisatormedlen. Vid utarbetandet av förslaget i denna del hava ämbetsverken förutsatt, att samtliga hittillsvarande specialbudgeter med undantag av den till inkomstiteln patent- och varumärkes- samt registreringsavgifter hänförliga skola bibehållas jämväl för framtiden.

I förenämnda proposition har emellertid föredragande departementschefen beträffande specialbudgeterna, efter att hava erinrat om ämbetsverkens uttalande, att automobilskattemedlen och totalisatormedlen i princip borde redovisas å särskilda specialbudgeter, framhållit, att det icke torde vara erforderligt att nu taga ställning till dessa frågor utan torde vad ämbetsverken i denna del föreslagit få prövas i samband med förberedelserna till statsverkspropositionen till nästa års riksdag.

Detta departementschefens uttalande giver vid handen, att riksdagen vid behandlingen av föreliggande principiella spörsmål angående uppställningen av riksstatens utgiftssida icke skulle göra något uttalande beträffande den vid flera tillfällen dryftade frågan om den budgetära redovisningen av automobilskattemedlen och totalisatormedlen.

I så fall skulle Kungl. Maj:t vid utarbetandet av nästkommande års statsverksproposition vara oförhindrad att utgå ifrån, att redovisningen av dessa medel å specialbudgeten kunde upphöra, och i anslutning härtill låta medlen ifråga helt eller delvis ingå i den allmänna budgeten. Ett dylikt förfarande skulle emellertid strida emot den uppfattningen riksdagen vid olika tillfällen givit uttryck åt, nämligen att ifrågavarande medel uteslutande borde användas för det speciella ändamål, vartill de avsetts. I överensstämmelse med denna uppfattning har t. ex. riksdagen såväl innevarande år som under fjolåret motsatt sig Kungl. Maj:ts förslag att från den allmänna skattebudgeten till automobilskattemedlens specialbudget överflytta anslag till byggande av enkla bygdevägar, ödebygdsvägar och tillfartsvägar till inlandsbanan. En sådan åtgärd har nämligen ansetts innebära ett ytterligare inkräktande på automobilskattemedlen, vilket vore så mycket mindre tillrådligt som dessa medel redan för närvarande visat sig knappa för finansieringen av de båda ur-

sprungliga automobilskattemedelsanslagen, nämligen anslagen till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna, respektive på landsbygden.

I fråga om totalisatormedlens användning hava senast av 1933 års riksdag liknande synpunkter anförts i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts då framlagda, men avvisade förslag om frångående av den jämlikt beslut av 1930 års riksdag genomförda ordningen för bestridande av utgifterna för stuteriväsendet.

I anslutning till riksdagens sålunda vid olika tillfällen gjorda uttalanden angående automobilskattemedlen och totalisatormedlen synes riksdagen vid avgivandet av det i förenämnda proposition begärda yttrandet böra göra det uttalandet, att riksdagen alltjämt vidhåller denna sin uppfattning om dessa medels redovisning å specialbudgeter.

Häremot kan visserligen invändas, att riksdagen vid prövningen av de förslag i förevarande hänseende, som kunna bliva av Kungl. Maj:t framlagda i nästkommande års statsverksproposition, kommer att få tillfälle att taga ståndpunkt till föreliggande spörsmål. Framhållas må emellertid, att avsevärda svårigheter kunna möta för riksdagen att besluta, att redovisning av medlen ifråga å specialbudgeter skall ske, därest Kungl. Maj:t vid utarbetandet av statsverkspropositionen låtit någon väsentlig del av samma medel ingå i den allmänna budgeten. Enligt vår mening synes det därför vara välbetänkt, att riksdagen redan vid behandlingen av den föreliggande propositionen uttalar sig för ett bibehållande av den hittillsvarande principen angående dessa medels redovisning å riksstaten.

Denna vår uppfattning synes för övrigt stå i god överensstämmelse med vad 1933 års riksdag uttalat i skrivelse nr 78, nämligen att riksdagen borde bliva satt i tillfälle att granska resultatet av den däri omförmälda utredningen angående ändring av riksstatens uppställning, innan förslag härutinnan enligt nya grunder förelades riksdagen för tillämpning ett visst budgetår. Detta riksdagens uttalande synes icke minst böra avse den omtvistade frågan om den budgetära redovisningen av här avsedda medel.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte vid avgivandet av det i Kungl. Maj:ts proposition nr 220 angående uppställningen av riksstatens utgiftssida m. m. begärda yttrandet uttala sig för att automobilskattemedlen och totalisatormedlen även i fortsättningen skola i riksstaten redovisas å särskilda specialbudgeter.

Stockholm den 22 mars 1934.

Gösta Liedberg.

Gunnar Persson.